

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 10-07-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Martyna Daniłowicz

Ławnicy: J. H., D. S.

Protokolant: Paulina Machowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26-06-2014 r. we W.

sprawy z powództwa J. A.

przeciwko (...) we W.

o przywrócenie do pracy

I. przywraca powoda J. A. do pracy u strony pozwanej (...) we W. na poprzednie warunki pracy i płacy;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (kasa SR dla Wrocławia- Śródmieścia) kwotę 2308 zł tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy.

UZASADNIENIE

Powód J. A. w pozwie skierowanym przeciwko U. (...) domagał się przywrócenia do pracy.

Na uzasadnienie swojego żądania powód podał, że był pracownikiem mianowanym na stanowisku adiunkta w Instytucie (...) Wydziału Filologicznego (...).

W dniu 10 czerwca 2013 r. doręczono powodowi pismo pozwanego z dnia 28 maja 2013 r., rozwiązujące z powodem stosunek pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30 września 2013 r.

Pozwany w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę wskazał, że przyczyną wypowiedzenia jest otrzymanie oceny negatywnej, o której mowa w art. 132 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym.

Wypowiedzenie powodowi stosunku pracy jest niezgodne z prawem albowiem rozwiązanie z powodem stosunku pracy narusza przepis art. 39 k.p., gdyż powód w dniu 24 lipca 2012 r. a zatem zanim powodowi wypowiedziano stosunek pracy, został objęty ochroną przed rozwiązaniem stosunku pracy. Od dnia 24 lipca 2012 r. powodowi brakowała 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego.

Ponadto wypowiedzenie jest nieuzasadnione.

Wszyscy nauczyciele akademicki, w tym powód, podlegają okresowej ocenie dokonywanej co cztery lata przez uczelniane komisje oceniające.

Powód podlegał ocenie za okres 2009 – 2012 r. Powód za oceniany okres otrzymał ocenę negatywną. Z otrzymaną oceną powód nie zgodził się, bowiem zarówno praca naukowa, liczba publikacji naukowych, jak również praca dydaktyczna powoda w sposób jednoznaczny uzasadniały uzyskanie przez powoda oceny pozytywnej. Powód za pośrednictwem Uczelnianej Komisji Odwoławczej do spraw ocen złożył odwołanie do Rektora (...).

Uczelniana Komisja Odwoławcza do Spraw ocen po rozpoznaniu odwołania powoda znalazła podstawy do zmiany oceny negatywnej na pozytywną wskazując na znaczne zwiększenie dorobku powoda oraz bliski termin osiągnięcia przez powoda wieku emerytalnego.

Pomimo wniosku Uczelnianej Komisji do spraw Ocen o zmianę oceny powoda z negatywnej na pozytywną Rektor nie uwzględnił odwołania powoda i utrzymał w mocy ocenę negatywną wystawioną przez Wydziałową Komisję Oceniającą a następnie w dniu 10 czerwca 2013 r. rozwiązał z powodem stosunek pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, wskazując że przyczyną wypowiedzenia jest negatywna ocena. Decyzja Rektora o rozwiązaniu stosunku pracy była decyzją fakultatywną

Zdaniem powoda faktyczną przyczyną rozwiązania z nim stosunku pracy były kwestie pozamerytoryczne związane ze wskazaniem powoda jako kandydata na stanowisko ambasadora IV RP w Meksyku.

Powód zarzucił następnie, że stanowisko Rektora, który nie uwzględnił wniosku Komisji Odwoławczej jest sprzeczne ze stanem faktycznym, dotyczącym pracy dydaktycznej i naukowej powoda. W roku 2012 powód miał 6 publikacji naukowych, mimo że w okresie od marca do lipca 2012 r. przebywał na urlopie dla poratowania zdrowia. Powód miał największą ilość publikacji wśród pracowników Instytutu (...). Artykuły powoda przed ich publikacją były pozytywnie recenzowane przez innych naukowców zatem przedstawiały wartość naukową. Powód występował także w 7 konferencjach naukowych, wygłaszając na nich referaty.

Odnosząc się do zarzutu, iż powód nie dokończył procedury habilitacyjnej pracownik wskazał że dla uzyskania oceny pozytywnej nie miał obowiązku przystąpienia do kolokwium habilitacyjnego a nadto wskazywał, iż będzie nadal podejmował próbę uzyskania habilitacji.

Także zarzuty dotyczące pracy dydaktycznej powoda są chybione. W pkt II arkusza oceny zawarto stwierdzenie, że „zajęcia prowadzone przez dr A. oceniane są przez studentów pozytywnie”. Stwierdzenie, że „zastrzeżenia budzi wybór metody frontalnej (mało aktywizującej) na konwersatorium oraz kolokwialnego języka hiszpańskiego” jest mało precyzyjne. Powód nigdy nie był zapoznawany z ankietami, z których miałyby wynikać ocena jego pracy i które sygnalizowałyby ww. problem.

Niezasadne są także zarzuty dotyczące rzekomo „nie sprawowania należytego nadzoru nad prowadzonymi pracami magisterskimi”. Powód prowadził seminarium do czasu choroby a następnie przejścia na urlop dla poratowania zdrowia.

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że z dniem 1 października 2011 r. zostały wprowadzone istotne zmiany do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Zmiany te zostały wprowadzone ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 84 poz. 455 z 2011 r.).

W akcie tym ustawodawca w art. 21 ust. 2 postanowił, że „uprawnione organu uczelni, w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosują statut uczelni do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”. Senat pozwanego, dnia 25 kwietnia 2012 r. uchwalił Statut (...), który obowiązuje od dnia uchwalenia. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 132 ust. 2 ustawy przepis nakazuje uczelniom przeprowadzanie ocen okresowych nie rzadziej niż dwa lata lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej,

w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony. Nie może więc ostać się zarzut powoda, jakoby wypowiedzenie powodowi stosunku pracy było nieuzasadnione, gdyż wszyscy nauczyciele akademicy, w tym powód, podlegają okresowej ocenie dokonywanej co cztery lata przez uczelniane komisje oceniające. Powód pomija zupełnie fakt, że oceniany jest pod rządami nowej regulacji prawnej wyżej opisanej, jak również fakt, że w okresie zatrudnienia na stanowisku adiunkta oraz dokonywanych ocenach powód miał być każdorazowo oceniany ponownie po upływie roku od kolejnej oceny w danym roku.

W dalszej części strona pozwana podniosła, iż błędny jest także zarzut powoda dotyczący naruszenia przepisu art. 39 k.p. Wynikające z art. 136 ustawy odesłanie do przepisów kodeksu pracy w zaistniałym stanie faktycznym nie znajduje zastosowania, albowiem ustawodawca wyraźnie postanowił w ust. 1 art. 136 ustawy, że w sprawach dotyczących stosunku pracy pracowników uczelni, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy”. W niniejszej sprawie ustawa w sposób wyczerpujący reguluje tryb rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim zatrudnionym na zasadzie mianowania w przypadku otrzymania oceny negatywnej, która bezwzględnie musi być przeprowadzona nie rzadziej niż raz na dwa lata. Biorąc zaś pod uwagę nowe obowiązujące brzmienie art. 124 ust. 1 pkt 3 ustawy, otrzymanie przez nauczyciela akademickiego oceny negatywnej, o której mowa w art. 132, daje Rektorowi możliwość rozwiązania za wypowiedzeniem stosunku pracy z mianowanym nauczycielem akademickim. Ponadto zgodnie z orzecznictwem SN wyrok z dnia 10.03.2011 r. sygn. akt III PK 46/10 „Do stosunku pracy adiunkta bez stopnia naukowego doktora habilitowanego, mianowanego na czas nieokreślony, nie ma zastosowania zakaz wypowiedzania umowy o pracę w wieku przedemerytalnym (art. 39 k.p.)”.

W dalszej kolejności strona pozwana wskazała, że powód jako nauczyciel akademicki nie wykonywał należycie obowiązków, o których mowa w art. 111 ust. 1 ustawy. W 2005 r. powód otrzymał ocenę pozytywną, w 2006 r. ocenę negatywną, w 2007 r. ocenę pozytywną, w 2008 r. ocenę negatywną, w 2009 pozytywną (po zmianie z negatywnej) i w 2013 ocenę negatywną. W 2013 r. ocena negatywna została utrzymana przez pozwanego pomimo pozytywnej opinii Uczelnianej Komisji Odwoławczej, co stanowiło podstawę wypowiedzenia powodowi stosunku pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia na podstawie art. 123 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz art. 124 ust. 1 pkt 3.

W dalszej kolejności strona pozwana wyjaśniła, iż nie zaprzecza, że w okresie od 2009 -2012 r., który to okres aktywności naukowo-dydaktycznej powoda był oceniany w marcu 2013 r. – powód opublikował 12 prac, w tym książkę N. M.: Główne źródło studiów nad objawieniami guadalupańskimi w Meksyku w 1531 roku (W., 2010, 417 ss.) Ta praca została przez powoda wskazana jako rozprawa habilitacyjna we wszczętym na jego wniosek postępowaniu habilitacyjnym przed Radą Wydziału Nauk Humanistycznych Katolickiego (...) L.. Niestety powoda nie dopuszczono do kolokwium habilitacyjnego. Niedopuszczenie do kolokwium habilitacyjnego na podstawie rozprawy habilitacyjnej N. M.: Główne źródło studiów nad objawieniami guadalupańskimi w Meksyku w 1531 roku pozwany uznał za jednoznaczne z negatywną oceną tejże rozprawy oraz dorobku naukowego (do roku 2010). Niestety pomimo korespondencji w tej sprawie prowadzonej przez pozwanego, Dziekan Wydziału Nauk Humanistycznych KUL, odmówił udostępnienia pozwanemu materiałów habilitacyjnych wraz z wydanymi opiniami recenzentów.

Zdaniem pozwanego kluczowym dowodem w kwestii oceny dorobku naukowego i warsztatu naukowego powoda jest dokumentacja postępowania habilitacyjnego przeprowadzonego na Wydziale Nauk Humanistycznych KUL. Tym bardziej, iż głównym elementem rozbieżności pomiędzy powodem a pozwanym jest ocena dorobku naukowego i warsztatu naukowego powoda.

Pozostałe publikacje powoda, w tym te które ukazały się w 2012 r. przedstawiają-podobnie jak wcześniejsze prace powoda – niejednorodny charakter pod względem metodologicznym i tematycznym; wszystkie ukazały się w sześciu pokonferencyjnych wydawnictwach zbiorowych. Tego typu publikacje mają niską wartość w ocenie parametryzacyjnej jednostki, od której zależy wysokość środków przydzielanych na działalność naukową.

Odnosząc się do kwestii pozamerytorycznych zawartych w pozwie, co do dyskryminacji powoda, zarzuty te są bezpodstawne, nieuzasadnione i nieprawdziwe, gdyż nie ma podstaw do tego typu twierdzeń. Na długo zanim zaczęto

mówić o nominacji powoda na ambasadora IV RP w Meksyku, jego działalność naukowa była przedmiotem krytycznej oceny bezpośrednich przełożonych.

Strona pozwana podkreśliła, że nagle niedyspozycja powoda, który w marcu 2012 r. uzyskał urlop dla poratowania zdrowia, nie uprzedzając wcześniej kierownictwa jednostki o planowanej nieobecności w semestrze letnim (...) spowodowała znaczne perturbacje w procesie dydaktycznym. W najtrudniejszej sytuacji była grupa magistrantów, którzy w ostatnim (czwartym semestrze) seminarium zostali bez promotora.

Zdaniem strony pozwanej ocena przeprowadzona w roku 2013, zarówno w części dotyczącej działalności dydaktycznej i naukowej jest prawidłowa. W tej ostatniej uwzględniono zwłaszcza negatywny wynik postępowania habilitacyjnego. Procedura habilitacyjna została wszczęta poza macierzystym Wydziałem Filologicznym (...), a dorobek powoda został oceniony przez czworo niezależnych, powołanych przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów, recenzentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. A. był pracownikiem mianowanym na stanowisku adiunkta w Instytucie (...), na Wydziale Filologicznym, w Zakładzie (...), w okresie od 1 lipca 2001 r.

Do obowiązków powoda należało prowadzenie zajęć dydaktycznych, w tym zwłaszcza wykładów, proseminariów i w razie potrzeby seminariów magisterskich w wymiarze 210 godzin obliczeniowych rocznie oraz zajęć ponadwymiarowych, pełnienie co najmniej raz w tygodniu godzinowego dyżuru dydaktycznego (tzw. konsultacji), egzaminowanie, sprawdzanie prac pisemnych, recenzowanie prac magisterskich oraz prowadzenie badań naukowych i publikowania ich wyników a zwłaszcza przygotowanie rozprawy habilitacyjnej, uczestnictwo w działalności naukowej oraz wydawniczej Instytutu i jej organizacji (zebrania zakładu, konferencje, staże, funkcje redaktorskie).

Strona pozwana zatrudniając powoda wiedziała, iż powód nie ma wykształcenia filologicznego.

Powód posiada tytuł doktora nauk humanistycznych w zakresie nauki o polityce.

Dowód: podanie powoda z dnia 31 maja 2001 r. o zatrudnienie w charakterze adiunkta w Zakładzie (...) z odpisem dyplomu w aktach osobowych,

- mianowanie z dnia 5.07.2001 r. k-21 część B akt osobowych

- karta stanowiska pracy z 25.11.2002 r. w aktach osobowych powoda,

Zgodnie z § 109 Statutu (...) wszyscy nauczyciele akademicy podlegają okresowej ocenie, w szczególności w zakresie należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 111 Ustawy oraz przestrzegania prawa autorskiego i praw pokrewnych, a także prawa własności przemysłowej.

Oceny dokonują komisje, nie rzadziej niż raz na dwa lata lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony

Podstawę oceny okresowej nauczyciela akademickiego stanowi jego dorobek mający znaczenie dla (...) lub związany z jego pracą w Uniwersytecie, powstały w okresie podlegającym ocenie.

Przy okresowej ocenie nauczyciela akademickiego będącego pracownikiem naukowo-dydaktycznym należy uwzględnić jego dorobek w zakresie:

- 1) prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych, w tym kierowania programami i projektami badawczymi, oraz rozwijania twórczości naukowej lub artystycznej,
- 2) kształcenia i wychowania studentów;

3) uczestniczenia w pracach organizacyjnych (...). (§ 111).

Komisje, dokonując oceny nauczyciela akademickiego w zakresie wypełniania przez niego obowiązków dydaktycznych, uwzględniają oceny przedstawione przez reprezentatywne grupy studentów i doktorantów w ankietach, wypełnianych anonimowo po zakończeniu każdego semestru. (§ 112).

Od negatywnej oceny komisji oceniającej nauczyciel akademicki może złożyć pisemne odwołanie do Rektora za pośrednictwem Uczelnianej Komisji Odwoławczej do Spraw ocen w terminie 14 dni od zapoznania się z treścią oceny. (§ 114 ust. 1)

Uczelniana Komisja Odwoławcza do Spraw Ocen w przypadku wnioskowania o zmianę oceny negatywnej podaje uzasadnienie swojej decyzji, wskazując w szczególności stwierdzone naruszenia warunków i trybu oceny określonych w § 109 -113 Statutu.

Rektor po zapoznaniu się ze stanowiskiem Uczelnianej Komisji Odwoławczej do Spraw Ocen podejmuje rozstrzygnięcie w sprawie odwołania.

Rozstrzygnięcie Rektora jest ostateczne.

O sposobie załatwienia odwołania Rektor zawiadamia niezwłocznie odwołującego się oraz kierownika jednostki organizacyjnej zatrudniającej ocenianego.

Dowód: Statut (...) k – 70-121 a.s.

Pracownicy naukowo-dydaktyczni są obowiązani:

- kształcić i wychowywać studentów
- prowadzić badania naukowe i prace rozwojowe, rozwijać twórczość naukową,
- uczestniczyć w pracach organizacyjnych uczelni.

1. Dokonując oceny działalności naukowej nauczycieli akademickich należy uwzględnić:

- a) prace naukowe opublikowane, prace naukowe przyjęte do druku,
- b) uzyskane granty badawcze, złożone wnioski grantowe,
- c) wygłoszone referaty na konferencjach,
- d) kierowanie zespołem badawczym,
- e) liczbę promowanych doktorów,
- f) recenzje prac doktorskich, habilitacyjnych, wniosków profesorskich i recenzje dla CK,
- g) udział w komitetach redakcyjnych, redakcje tomów zbiorowych,
- h) organizację konferencji.

2. Dokonując oceny działalności dydaktycznej, należy uwzględnić:

- a) informację o obciążeniu dydaktycznym,
- b) w przypadku pracowników niesamodzielnym informację o prowadzonych wykładach,

c) liczbę wypromowanych prac magisterskich i licencjackich,

d) opinię studentów na podstawie ankiet.

Dowód: - uchwała Nr 179/2006 Senatu (...) z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustalenia kryteriów oceny nauczycieli akademickich k – 137 – 139 a.s.,

- uchwała Nr 9/2007 Senatu (...) z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie wprowadzenia zmian do uchwały Nr 179/2006 Senatu (...) z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustalenia kryteriów oceny nauczycieli akademickich k – 140 - 142 a.s.,

Zgodnie z Uchwałą nr 118/2012 Senatu (...) z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie zasad i trybu działania Uczelnianej Komisji Odwoławczej do Spraw ocen Komisja rozpatruje odwołania na podstawie dokumentów przedstawionych w postępowaniu oceniającym. Komisja może wysłuchać osobę ocenianą oraz jego przełożonego. Stanowisko Komisji przedstawiane jest Rektorowi, który podejmuje decyzję w sprawie odwołania.

Dowód: - uchwała Nr 118/2012 Senatu (...) z dnia 19 grudnia 2012r. w sprawie w sprawie zasad i trybu działania Uczelnianej Komisji Odwoławczej do Spraw Ocen k – 143 a.s.

W 2005 r. powód otrzymał ocenę pozytywną.

W 2006 powód otrzymał negatywną ocenę pracy.

W ocenie bezpośredniego przełożonego K. B. powód jest wykładowcą o wyjątkowo wyrazistej i barwnej osobowości. Doświadczenie dydaktyczne zbierał podczas wieloletniego pobytu w Ameryce Łacińskiej . W Zakładzie (...) prowadził zajęcia o wysokim spektrum w zakresie przedmiotów cywilizacyjnych i związanych z przekładem. Z wielkim powodzeniem prowadził seminaria i zajęcia monograficzne. Przełożony podkreślił, iż powód ma sprecyzowany zakres rozprawy habilitacyjnej, której tematykę przedstawił z własnej inicjatywy na zebraniu zakładu. Od ostatniej oceny wyraźnie zaktywizował swoją działalność naukową.

Kierownik zakładu przychylając się do opinii bezpośredniego przełożonego zaproponował ocenę pozytywną.

Wydziałowa Komisja Oceniająca przyznała powodowi negatywną ocenę pracy „ze względu na brak postępów w pracy habilitacyjnej”.

Dowód: arkusz oceny pracownika z 3.03.2005 r. w aktach osobowych powoda

- arkusz oceny pracownika z 27.03.2006 r. w aktach osobowych powoda

Kolejna ocena powoda została przeprowadzona w 2007 r.

Powód otrzymał pozytywną ocenę, z zaleceniem opiniowania za rok.

Jak wskazał bezpośredni przełożony pod kierunkiem powoda powstają ciekawe, dobre i samodzielne prace. Dr A. potrafi nie tylko przekazywać wiedzę lecz także zarażać studentów entuzjazmem do spraw wiążących się z Ameryką Łacińską, którą zna z autopsji. W okresie podlegającym ocenie (2006 r.) powód złożył dwa obszernie artykuły. Rozprawa habilitacyjna została w ub. roku znacznie zaawansowana, w najbliższych planach kolejne publikacje dotyczące Polonii chilijskiej. Prof. B. wniosła o pozytywną ocenę ponieważ dr A. jest cennym i bardzo potrzebnym pracownikiem naukowo-dydaktycznym dla Zakładu (...) zarówno ze względu na tematykę i zakres prowadzonych przez niego badań naukowych, jak i ze względu na wszechstronne doświadczenie jako tłumacz języka hiszpańskiego, które ma być wykorzystane w ofercie nowych zajęć specjalizacyjnych specjalności „Filologia hiszpańska”.

Dowód: arkusz oceny pracownika z 1.06.2007 r. w aktach osobowych powoda

Dnia 27 lutego 2008 r. powód otrzymał ocenę negatywną.

Bezpośredni przełożony w opinii zaznaczył, że w okresie podlegającym ocenie nie ukazał się żaden tekst naukowy, został przyjęty do druku tylko jeden (dwa pozostałe teksty wykazane w ankiecie zostały złożone do druku w 2006 r.); co więcej, dwa z w/w tekstów stanowią część przygotowywanej rozprawy habilitacyjnej. Baza publikacji naukowych pracowników UWr. Odnotowuje 4 publikacje dra A. (od 2001 r.): książkę/świadectwo podróży śladami I. D. w Chile , 2 recenzje i 1 notatkę dla (...)

Dowód: arkusz oceny pracownika z 19.03.2008 r. w aktach osobowych powoda

W dniu 22 marca 2009 r. powód otrzymał drugą ocenę negatywną.

Po zapoznaniu się z opinią Uczelnianej Komisji Odwoławczej ds. ocen Rektor (...) zmienił ocenę na pozytywną.

Dowód: arkusz oceny pracownika z 22.03.2009 r. w aktach osobowych powoda,

- pismo Przewodniczącego Uczelnianej Komisji Odwoławczej ds. ocen z 29.05.2009 r. w aktach osobowych ,

- pismo Rektora z dnia 1.07.2009 r. w aktach osobowych powoda,

Powód pismem z 20 sierpnia 2010 r. zwrócił się do Rady Wydziału Nauk Humanistycznych Katolickiego (...) L. om podjęcie decyzji o otwarciu przewodu habilitacyjnego na podstawie dorobku oraz monografii zatytułowanej (...) Główne źródło studiów nad objawieniami guadalupańskimi w Meksyku w (...).”

Komisja ds. habilitacji dra J. A. w dniu 11 października 2010 r. , po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym i rozprawą habilitacyjną pt. (...) Główne źródło studiów nad objawieniami guadalupańskimi w Meksyku w (...).”, W. 2010, stwierdziła, że mogą one stanowić podstawę do wszczęcia przewodu habilitacyjnego.

(...) Wydziału Nauk Humanistycznych KUL w dniu 13 października 2010 r. otworzyła przewód habilitacyjny J. A. na podstawie dorobku naukowego i ww. rozprawy habilitacyjnej.

Powołani recenzenci ocenili dorobek i rozprawę habilitacyjną powoda. Zostały przedstawione dwie opinie pozytywne (dra hab. C. T., prof. KUL i prof. D. hab. A. Z. (1)) oraz dwie negatywne (prof. D. hab. J. K. i dra hab. A. L., prof. UJ).

W związku z tym (...) Wydziału Nauk Humanistycznych KUL dnia 7 grudnia 2011 r. podjęła uchwałę o niedopuszczeniu dra J. A. do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Dowód: pismo powoda z 20.08.2010 r. k – 248 a.s.,

- protokół z posiedzenia komisji ds. habilitacji powoda z dnia 11.10.2010 r. k – 276 a.s.,

- wyciąg z protokołu rady Wydziału nauk Humanistycznych KUL z 13.10.2010 r. k – 279

- recenzje dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej k – 295-323 a.s.

- protokół posiedzenia Rady Wydziału Nauk Humanistycznych KUL z dnia 7.12.2011r.

Studenci bardzo pochlebnie wypowiedzieli się o zajęciach powoda.

Dowód: - zeznania świadka B. M. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 25.10.2013 r. k – 240 a.s.

- przesłuchanie powoda płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 20.02.2014 r. k – 392 a.s.

W dniu 5 marca 2013 r. powód otrzymał ocenę negatywną.

Ocenie podlegał okres od 2009 r. do 2012 r.

W opinii bezpośredniego przełożonego prof. B. B. (2) powód jest nierzetelny w pracy dydaktycznej i naukowej, co potwierdza w szczególności (w okresie podlegającym ocenie) fakt, iż wszczęte na wniosek zainteresowanego postępowanie habilitacyjne zakończyło się niedopuszczeniem do kolokwium.

W uzasadnieniu wskazano, iż w okresie podlegającym ocenie powód opublikował 12 prac, w tym rozprawę habilitacyjną. W latach 2011-2012 ukazało się 7 prac dra A.. Publikacje te mają niejednorodny charakter pod względem metodologicznym i tematycznym, wszystkie ukazały się w sześciu pokonferencyjnych wydawnictwach zbiorowych.

Przełożony powoda wskazał na niską aktywność naukową powoda oraz potrzebę systematycznego dokumentowania działalności badawczej w postaci **znaczących** publikacji.

Odnosnie działalności dydaktycznej przełożony stwierdził, iż powód jest nauczycielem akademickim o wyrazistej osobowości, studenci łatwo poddają się darowi jego barwnej i soczystej opowieści, tym niemniej w ankietach pojawiają się uwagi dotyczące zbytnej swobody z jaką podczas zajęć używa wyrażen niecenzuralnych.

W dalszej części opinii zarzucono powodowi brak nadzoru nad seminarium magisterskim.

Dowód: ocena z dnia 5 marca 2013 r. w aktach osobowych powoda

Dokonując oceny powoda Wydziałowa Komisja Oceniająca nie znalazła dokumentacji z postępowania habilitacyjnego powoda i nie wiedziała w jakiej dziedzinie powód ubiegał się o stopień doktora habilitacyjnego.

Komisja uznała niedopuszczenie powoda do kolokwium habilitacyjnego jako negatywną ocenę jego dorobku naukowego.

Dowód: zeznania świadka B. B. (2) płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 25.10.2013 r. k – 240 a.s.

zeznania świadka K. G. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 25.10.2013 r. k – 352 a.s.

- zeznania świadka M. S. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 20.02.2014 r. k – 392 a.s.

W ocenianym okresie (2009 – 2012) powód opublikował 12 prac naukowych.

W tym samym okresie tylko dwóch pracowników Zakładu (...) miało więcej publikacji tj. dr hab. B. B. (2) (21) i dr hab. J. Z. (13). Pozostali pracownicy, we wspomnianym okresie mieli odpowiednio:

- dr M. K. (1) – 10,

- dr M. K. (2) – 10,

- dr J. W. – 8,

- dr Z. S. – 8,

- dr E. K. – 7,

- dr A. Z. (2) – 7,

- dr L. P. – 6,

- dr M. K. (3) – 4.

Dowód: zestawienie publikacji pracowników naukowo-dydaktycznych Zakładu (...) wg stanu zatrudnienia na 30 czerwca 2013 r. k – 508 a.s.,

- przesłuchanie powoda płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 20.02.2014 r. k – 392 a.s.

Każdy wydział ma przyjęte zasady oceny parametrycznej, w zależności od specyfiki dziedziny naukowej. Poszczególne parametry są inne dla grup humanistycznych, społecznych i pozostałych.

Ocena parametryczna przeprowadzana jest w oparciu o Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym (Dz. U. 2012 r. poz. 877 ze zm.).

Ocena ta służy nadaniu kategorii określonym jednostkom, w tym wypadku dotyczy to Wydziału Filologicznego (...).

Do kompleksowej oceny stosuje się następujące kryteria:

- 1) osiągnięcia naukowe i twórcze;
- 2) potencjał naukowy;
- 3) materialne efekty działalności naukowej;
- 4) pozostałe efekty działalności naukowej.

Ocena osiągnięć naukowych i twórczych jednostki naukowej obejmuje następujące parametry:

- 1) publikacje w czasopiśmie naukowym (przy czym wykaz czasopism wraz z liczbą punktów przyznawanych za publikację w tych czasopiśmie ogłasza Minister)
- 2) publikacje w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych uwzględnionych w Web of S.;
- 6) monografie naukowe;

Za publikację w czasopiśmie naukowym przyznaje się liczbę punktów określoną w wykazie czasopism naukowych obowiązującym na koniec roku kalendarzowego, w którym ukazała się publikacja.

W grupie nauk humanistycznych i społecznych oraz w grupie nauk o sztuce i twórczości artystycznej przy kompleksowej ocenie uwzględnia się recenzowane publikacje o objętości co najmniej 0,5 arkusza wydawniczego, w języku podstawowym w danej dyscyplinie naukowej lub w językach: angielskim, niemieckim, francuskim, hiszpańskim, rosyjskim lub włoskim, zamieszczone w zagranicznym czasopiśmie naukowym niewymienionym w wykazie czasopism naukowych

Kompleksowa ocena jednostki stanowi podstawę do zaliczenia do określonej kategorii naukowej A+, A, B lub C.

Wydział przedstawia do oceny wszystkie publikacje, które spełniają kryterium publikacji naukowych, natomiast weryfikacji dokonuje zespół powołany przez Ministra.

Dowód : zeznania świadka B. M. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 25.10.2013 r. k – 240 a.s.

zeznania świadka K. W. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 25.10.2013 r. k – 240 a.s.

zeznania świadka B. B. (2) płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 25.10.2013 r. k – 240 a.s.

zeznania świadka M. C. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 15.05.2014 r. k – 552 a.s,

zeznania świadka J. P. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 26.06.2014 r. k – 570 a.s.

- przesłuchanie powoda płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 20.02.2014 r. k – 392 a.s.

W Karcie Oceny Jednostki Naukowej dla Wydziału Filologicznego (...) zostały uwzględnione dwie publikacje powoda:

- publikacja w czasopiśmie z listy B wykazu czasopism naukowych (...) (§ 13 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia) tj. „C. apostolicos” de fray B. S. – observaciones preliminares, A. W.. E. X. 2010 – 6 punktów,
- monografia naukowa w języku polskim (jako niepodstawowym dla danej dyscypliny) tj. „N. M.. Główne źródło studiów nad objawieniami guadalupańskimi w Meksyku w 1531 roku”, W.: Oficyna (...), 2010 r. – 20 punktów.

Publikacje te dały łącznie 26 punktów.

Karta Oceny Jednostki Naukowej dla Wydziału Filologicznego UWr uwzględnia w sumie 28 publikacji 12 pracowników Zakładu (...), które dały łącznie 303 punkty, co w przeliczeniu na jednego pracownika Zakładu (...) dało średnią 25,25 punktów. Dla 11 pracowników Zakładu (...) (z wyłączeniem dra A.) liczba punktów wynosi 277, a średnia na jednego pracownika 25,18.

Dowód : informacja dotycząca uwzględnienia publikacji dra J. A. w ewaluacji Wydziału Filologicznego za okres 2009-2012 k – 528-529 a.s.,

Uczelniana Komisja Odwoławcza do Spraw Ocen, rozpoznając odwołanie dokonuje oceny zgodnie z kryteriami zawartymi w statucie. tj. ocenia dorobek w zakresie prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych oraz rozwijania twórczości naukowej lub artystycznej, kształcenia wychowywania studentów, uczestniczenia w pracach organizacyjnych (...).

Rozpoznając odwołanie powoda od oceny za rok 2012, po jego wysłuchaniu oraz przełożonego, zaopiniowała do Rektora (...) większością głosów tj. 7:3 o zmianę oceny na pozytywną, wskazując na „znaczne zwiększenie dorobku dr A. (12 publikacji) po roku 2009, kiedy Wydziałowa Komisja Oceniająca wydała w stosunku do ocenianego ocenę negatywną, zmienioną przez Rektora (...) na wniosek Uczelnianej Komisji Odwoławczej ds. Ocen na ocenę pozytywną oraz bardzo bliski termin osiągnięcia przez ocenianego wieku emerytalnego”.

W ocenie Komisji argumentacja powoda była tak przekonująca, że zagłosowano za zmianą oceny.

W ocenie komisji dorobek powoda (12 publikacji) był znaczny. Komisja badała, gdzie prace powoda były publikowane, czy miały minimalny wymiar i czy były recenzowane.

Prace powoda kwalifikowały się do oceny dorobku naukowego.

Komisja wskazywała na wiek przedemerytalny powoda, ale ta okoliczność nie zaważyła na jej stanowisku.

Z punktu widzenia interesów uczelni jest to rozczarowujące, że „habilitacja powoda się nie udała” ale nie zmienia to oceny, że powód jest barwną postacią, kompetentnym specjalistą i dobrym dydaktykiem, co jest potwierdzone uczestnictwem studentów w jego zajęciach. Uczelnia powinna być miejscem dla takich wyjątkowych osób.

Członkowie komisji przyjęli, że taki fakt(niepowodzenie habilitacji) miał miejsce. W praktyce poszczególnych wydziałów zdarzają się takie sytuacje i osoby takie są nadal zatrudnione.

Dowód: - § 111 Statutu (...) k – 70-121 a.s.,

- wyciąg z protokołu z posiedzenia Uczelnianej Komisji Odwoławczej ds. ocen w dniu 8 maja 2013 r. k – 147 a.s.,
- wyciąg z protokołu z posiedzenia Uczelnianej Komisji Odwoławczej ds. ocen w dniu 15 maja 2013 r. k – 148 a.s.,
- sprostowanie protokołu z posiedzenia Uczelnianej Komisji Odwoławczej ds. Ocen z dnia 15 maja 203 r. k – 150 a.s.,
- zeznania świadka B. M. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 25.10.2013 r. k – 240 a.s.

- zeznania świadka K. W. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 25.10.2013 r. k – 240 a.s.

- częściowo zeznania świadka M. S. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 20.02.2014 r. k – 392 a.s.

Powód przebywał na urlopie dla poratowania zdrowia w okresie od 21 marca 2012 r. do 31 lipca 2012 r. Wcześniej od stycznia do lutego był na zwolnieniu lekarskim. Był to czas ocen akademickich.

Powód dowiadywał się u kierownika kadr czy wolno mu wykonywać obowiązki związane z opieką nad seminarzystami w okresie urlopu dla poratowania zdrowia ale pouczono go, iż jest to niedopuszczalne.

Powód przekazał swojej przełożonej wykaz seminarzystów i tematykę ich prac.

Seminarium przejął dr M. K. (1). To było osiem osób. Kilka osób miało prace zaawansowane w 80%. Kilka na poziomie 20%. Dr K. nie oceniał czy prace magisterskie powinny być bardziej zaawansowane. Dr K. nie oceniał czy wynikało to postawy studentów czy też powoda. W ocenie dr K. kontakt ze strony powoda nie był konieczny. Spotkanie ze studentami było wystarczające do przejścia seminarium.

Dowód: pismo z dnia 27 marca 2012 r. w aktach osobowych powoda,

- korespondencja mailowa powoda z 9.03.2011 r. k – 205-206 a.s.,

- zeznania świadka K. G. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 17.12.2013 r. k – 352 a.s.

- zeznania świadka M. K. (1) płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 17.12.2013 r. k – 352 a.s.

- przesłuchanie powoda płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 20.02.2014 r. k – 392 a.s.

Pismem z dnia 28 maja 2013 r. Rektor (...) poinformował powoda, że po zapoznaniu się ze stanowiskiem Uczelnianej Komisji Odwoławczej ds. Ocen nie uwzględni odwołania powoda i utrzymuje w mocy ocenę negatywną wystawioną przez Wydziałową Komisję Oceniającą.

Dowód: pismo Rektora (...) z dnia 28 maja 2013 r. w aktach osobowych powoda,

Członkowie Uczelnianej Komisji odwoławczej byli zaskoczeni, iż Rektor nie przychylił się do ich wniosku o zmianę oceny powoda na pozytywną.

Dowód : zeznania świadka B. M. płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 25.10.2013 r. k – 240 a.s.

W dniu 10 czerwca 2013 r. powód otrzymał oświadczenie z dnia 28 maja 2013 r. o rozwiązaniu stosunku pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30 września 2013 r.

W uzasadnieniu wskazano, że „Przyczyną wypowiedzenia było otrzymanie oceny negatywnej, o której mowa w art. 132 ustawy z dnia 27 lipca 2015 r. prawo o szkolnictwie wyższym.

Podstawa prawna: art. 124 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym.

Dowód: oświadczenie z dnia 28 maja 2013 r. w aktach osobowych powoda,

Rektor podjął decyzję o nie uwzględnieniu stanowiska Uczelnianej Komisji Odwoławczej ds. ocen ponieważ „miał sygnały, że komisja odwoławcza wnikliwie nie badała sprawy, że odwołania są przeprowadzane bez obecności osoby zainteresowanej”. Dalej Rektor wyjaśnił, że zwrócono mu uwagę, że rozstrzygnięcia Komisji są prosocjalne, więc z uwagi na poprzednie oceny negatywne podjął decyzję o rozwiązaniu stosunku pracy.

Dowód : przesłuchanie Rektora M. B. - płyta CD z nagraniem z rozprawy z dnia 20.02.2014 r. k – 392 a.s.

Łączny okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta osoby nie posiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego nie może być dłuższy niż 6 lat.

Okresu zatrudnienia, przed wejściem w życie Statutu, na stanowisku adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego nie zalicza się do okresu, o którym mowa w § 97 ust. 2.

Dowód: § 141 w zw. z § 97 Statutu (...) k-70 – 120 a.s.

W oparciu o powyższe ustalenia, Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód domagał się przywrócenia do pracy u strony pozwanej na poprzednie warunki pracy i płacy.

Podstawa prawna roszczenia powoda wynikała z przepisów art. 45 k.p. w zw. z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym

Zgodnie z brzmieniem powołanych przepisów w razie ustalenia, że wypowiedzenie stosunku pracy mianowanego nauczyciela akademickiego jest nieuzasadnione albo narusza przepisy o wypowiedzaniu takiego stosunku, Sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu (por. tezę 1 wyroku SN z dnia 3 lutego 2010 roku, II PK 196/09, opubl. LEX nr 584737, zgodnie z którą do stosunku pracy mianowanego nauczyciela akademickiego z mocy art. 5 k.p. oraz art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym mają zastosowanie art. 45 i 47 k.p.).

Strona pozwana rozwiązując stosunek pracy z powodem jako podstawę prawną wskazała art. 124 ust. 1 pkt 3 ustawy o szkolnictwie wyższym. Zgodnie z treścią powołanego przepisu Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim w przypadku: otrzymania przez nauczyciela akademickiego oceny negatywnej, o której mowa w art. 132 cyt. ustawy.

Na wstępie należy zauważyć, że regulacja art. 4 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (w brzmieniu obowiązującym do 1 października 2011 r., zwanej dalej ustawą) stanowi, że uczelnia jest autonomiczna we wszystkich obszarach swojego działania na zasadach określonych w ustawie. Autonomia ta polega na niezależności w tworzeniu programów nauczania, kształceniu na określonych kierunkach, wyborze władz uczelni oraz kadry kształcącej a także oceny jej pracy w granicach wytyczonych ustawą i statutem.

Zgodnie z treścią art. 132 ust. 1 ustawy wszyscy nauczyciele akademicy podlegają okresowej ocenie, w szczególności w zakresie należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 111 cyt. ustawy oraz przestrzegania prawa autorskiego i praw pokrewnych, a także prawa własności przemysłowej. Oceny dokonuje podmiot wskazany w statucie.

Z powołanego uregulowania wynika zatem określone prawo do oceny pracownika.

W odniesieniu do nauczyciela akademickiego uczelni wyższej okresowa ocena kwalifikacyjna jest zbiorem (sumą) określonych ocen (opinii) wyrażanych według określonych kryteriów, co z jednej strony w założeniu ma walor obiektywizmu (średniego wyniku), lecz z drugiej strony nie jest wolne od dozwolonych indywidualnych ocen przełożonych.

W wyroku z dnia 28 kwietnia 1997 r., który dotyczył co prawda przepisu art. 94, jednakże również odnoszącego się do oceny nauczyciela akademickiego, I PKN 116/97, OSNAPiUS 1998, nr 5, poz. 148, SN stwierdził, że prawidłowość (rzetelność) negatywnej oceny mianowanego nauczyciela akademickiego (art. 94 ust. 1 pkt 2 u.s.w. z 1990 r.) podlega kontroli sądu pracy rozpatrującego powództwo o przywrócenie do pracy. W uzasadnieniu do powyższego orzeczenia SN stwierdził, że przesłanką rozwiązania stosunku pracy z mianowanym nauczycielem akademickim na podstawie

art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy o szkolnictwie wyższym jest nie tylko otrzymanie dwóch negatywnych ocen, lecz również prawidłowość tych ocen. Innymi słowy rzetelność ocen, o których mowa we wskazanym przepisie, podlega ocenie sądu. Ocena ta jest dopuszczalna nawet wówczas, gdy pracownik nie skorzystał z możliwości odwołania się w ramach postępowania wewnątrzuczelnianego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że przyczyną rozwiązania umowy o pracę było właśnie otrzymanie przez powoda negatywnej oceny pracy w dniu 5 marca 2013 r. i niniejsze postępowanie dotyczyło również prawidłowości i rzetelności dokonania tej oceny.

Ocena powoda dotyczyła jego działalności naukowej i dydaktycznej.

Powodowi zarzucono, iż w okresie podlegającym ocenie (tj. 2009-2012) opublikował 12 prac, przy czym publikacje te mają niejednorodny charakter pod względem metodologicznym i tematycznym. Ponadto zakończone niepowodzeniem postępowanie habilitacyjne na Wydziale Humanistycznym KUL (w 2011 r.) potwierdza słuszność krytycznych uwag pod adresem dr A., wskazujących na niską aktywność naukową powoda.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w przedmiotowej sprawie nie potwierdziło powyższego zarzutu. Ustalono bowiem, że w ocenianym okresie (2009-2012) powód miał jedną z największych liczby publikacji. Powód w ocenianym okresie miał 12 prac naukowych, jednakże pozostali pracownicy – znacznie mniej. Jedynie dr hab. B. B. (2) miała 21 publikacji i dr hab. J. Z. 13. Pozostałych 9 pracowników naukowo – dydaktycznych Zakładu (...) miało znacznie mniej publikacji niż powód, od 4 do 10. Trudno zatem podzielić zarzut pracodawcy o niskiej aktywności naukowej powoda.

Warto zauważyć też, że zgodnie z § 111 Statutu podstawę oceny okresowej nauczyciela akademickiego stanowi jego dorobek mający znaczenie dla (...).

Niezależnie od tego, że Sąd przyznaje rację stanowisku strony pozwanej, że ocena parametryczna jest niezależna od oceny okresowej, to niewątpliwie jak wynika z powołanego zapisu § 111 Statutu, dla danej jednostki naukowej znaczenie ma dorobek naukowy pracownika, jeśli stanowi podstawę do przyznania punktów w ocenie parametrycznej, danej jednostki, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 13 lipca 2012 r. (Dz. Uu.2012, poz. 877). § 6 powołanego rozporządzenia stanowi, iż do kompleksowej oceny stosuje się kryteria w zakresie: osiągnięcia naukowe i twórcze. Ocena osiągnięć naukowych i twórczych jednostki naukowej obejmuje parametry takie jak: publikacje w czasopiśmie naukowych, monografie naukowe. Świadek B. B. (2) zeznał, że część publikacji, wysoko punktowanych jest podstawą oceny jednostki. W niniejszej sprawie ustalono, iż publikacjom powoda przyznano 26 punktów w ocenie parametrycznej. Jak podaje strona pozwana punktacja publikacji uwzględnionych na potrzeby ewaluacji wyniosła łącznie 303 punkty, co na jednego pracownika daje 25,25 punktów. Dorobek powoda, który wpływał na ocenę jednostki naukowej i w konsekwencji przyznanie jej kategorii naukowej nie odbiegał od wkładu pozostałych pracowników.

Odnosząc się do zarzutu, zawartego w arkuszu oceny, iż publikacje powoda mają niejednorodny charakter pod względem metodologicznym i tematycznym, zauważyć należy, że dr hab. B. B. (2) w trakcie swoich zeznań wyjaśniła, że dorobek naukowy może być zróżnicowany a publikacje mogą reprezentować pokrewne dziedziny. Wskazując na różnorodny, heterogeniczny charakter publikacji powoda świadek wyjaśnił, że nie jest to oceniane jako mankament. Z tych względów niezrozumiałym jest zarzut dotyczący niejednorodnego charakteru pracy powoda.

W dalszej kolejności odnosząc się do zarzutu niepowodzenia postępowania habilitacyjnego, to podkreślić należy, że, jak stanowi § 97 ust. 2 Statutu uczelni, łączny okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta osoby nie posiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego nie może być dłuższy niż 6 lat. Przy czym okresu zatrudnienia przed wejściem w życie Statutu na stanowisku adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego nie zalicza się do okresu, o którym mowa w § 97 ust. 2.

Zatem termin, w trakcie którego powód powinien uzyskać status pracownika samodzielnego, upływa dopiero w 2018 r.

Niezależnie od powyższego podkreślić należy, że strona pozwana w odpowiedzi na pozew stwierdziła, iż: „Niedopuszczenie do kolokwium habilitacyjnego na podstawie rozprawy habilitacyjnej N. M.: główne źródło studiów nad objawieniami guadalupanskimi w Meksyku w 1531 roku (W. 2010) pozwany uznał za jednoznaczne z negatywną oceną teŝe rozprawy oraz dorobku naukowego (do roku 2010)”.

Równieŝ z zeznań bezpośredniego przełożonego powoda, B. B. (2), złożonych na rozprawie w dniu 25.10.2013 r., wynika, że w jej ocenie niedopuszczenie do rozprawy habilitacyjnej powoda było negatywną oceną całego dorobku naukowego pracownika i z tej przyczyny wystawiła powodowi ocenę negatywną za lata 2009-2012 . Świadek w swojej wypowiedzi podkreślał, że kluczowe były negatywne oceny recenzentów. Zauwaŝyć jednakŝe należy, że świadek nie miał moŝliwości zapoznania się z dokumentacją dotyczącą przewodu habilitacyjnego powoda i wystawiając ocenę pracownikowi nie znał tych opinii. Przełożony dodatkowo wyjaśnił, że nie tylko nie znał dokumentacji postępowania habilitacyjnego ale równieŝ nie wiedział w jakiej dziedzinie powód ubiegał się o stopień doktora habilitowanego.

Natomiast, jak ustalono w przedmiotowym postępowaniu, praca habilitacyjna powoda została oceniona przez dwóch recenzentów negatywnie a przez dwóch pozytywnie. Zdaniem Sądu trudno zatem w tej sytuacji ocenić jednoznacznie negatywnie dorobek naukowy powoda.

Podkreślenia wymaga fakt, iż Uczelniana Komisja odwoławcza ds. Ocen w dniu 15 maja 2013 r. , po wysłuchaniu powoda oraz jego przełożonej B. B. (2) wnosila o zmianę oceny okresowej powoda, wskazując na znaczny dorobek powoda (12 publikacji) oraz fakt uzyskania wieku przedemerytalnego. Na podstawie zeznań świadków B. M. oraz K. W. ustalono, iż Uczelniana Komisja Odwoławcza ds. Ocen badała, gdzie prace powoda były publikowane, czy miały minimalny wymiar, czy były recenzowane. Zdaniem Komisji prace powoda kwalifikowały się do oceny dorobku naukowego.

Odnosząc się natomiast do niepowodzenia habilitacyjnego powoda świadkowie wyjaśnili, że członkowie Komisji przyjęli, że taki fakt(niepowodzenie habilitacji) miał miejsce ale w praktyce poszczególnych wydziałów zdarzają się takie sytuacje i osoby takie są nadal zatrudnione. Takŝe świadek K. G. zeznała, że zdarzają się sytuacje zarówno niedopuszczenia do kolokwium habilitacyjnego czy teŝ nie obronienia pracy habilitacyjnej, lecz nie jest to przyczyną negatywnej oceny pracy naukowej.

Odnosząc się do zarzutu „braku nadzoru nad seminarium magisterskim” to jak ustalono w oparciu o zeznania świadka K. G. dotyczyło to okoliczności przejścia powoda na urlop dla poratowania zdrowia od 21 marca 2012 r. do 31 lipca 2012 r. tj. w okresie ocen akademickich. Jak wyjaśnił świadek: „Z punktu widzenia etyki nauczyciela akademickiego przełożeni nie wyobraŝali sobie takiej sytuacji”. Takie zachowanie powoda równieŝ było podstawą dokonania negatywnej oceny powoda.

Zauwaŝyć należy, że powód od stycznia 2012 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim i bezpośrednio po jego zakończeniu skorzystał z urlopu dla poratowania zdrowia.

Powód przekazał swojej przełożonej wykaz seminarzystów i tematykę ich prac. Seminarium przejął dr M. K. (1). To było osiem osób. Kilka osób miało prace zaawansowane w 80%. Kilka na poziomie 20%. Dr K. nie oceniał czy prace magisterskie powinny być bardziej zaawansowane. Dr K. nie oceniał czy wynikało to postawy studentów czy teŝ powoda. W ocenie dr K. kontakt ze strony powoda nie był konieczny ponieważ spotkanie ze studentami było wystarczające do przejścia seminarium. Mając na uwadze powyŝsze okoliczności nie zasługuje na uwzględnienie zarzut braku nadzoru powoda nad seminarium magisterskim.

Zauwaŝyć teŝ należy, że strona pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność, iż zajęcia prowadzone przez powoda są oceniane negatywnie przez studentów. W uwadze podpisana przez dr M. G. stwierdzono, że „zajęcia prowadzone przez dr A. oceniane są przez studentów pozytywnie”.

Zgodnie z uchwałą Nr 179/2006 Senatu (...) z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustalenia kryteriów oceny nauczycieli akademickich dokonując oceny działalności dydaktycznej, należy uwzględnić: m.in. opinię studentów na podstawie

ankiet. W toku niniejszego postępowania strona pozwana nie przedstawiła takich ankiet, i jak wynikało z zeznań K. G. ankiety te nie były również przedstawione powodowi. Ponadto jak wyjaśnił świadek: „w opiniach studentów o pracy dydaktycznej powoda nie było ocen na tyle negatywnych, żeby zmuszały mnie do zapoznania z nimi powoda”.

Na koniec powyższych rozważań wskazać należy na wyjaśnienia Rektora UW, z których wynika, że podjął decyzję o nie uwzględnieniu stanowiska Uczelnianej Komisji Odwoławczej ds. Ocen ponieważ „miał sygnały, że komisja odwoławcza wnikliwie nie badała sprawy, że odwołania są przeprowadzane bez obecności osoby zainteresowanej” oraz że zwrócono mu uwagę, że rozstrzygnięcia Komisji są „prosocjalne”. Te wyjaśnienia pozostają w sprzeczności z ustaleniami dokonanymi w niniejszym postępowaniu. Z wyjaśnieniami członków Uczelnianej Komisji Odwoławczej ds. Ocen wynikało, że Komisja badała, gdzie prace powoda były publikowane, czy miały minimalny wymiar, czy były recenzowane. Komisja również wysłuchała powoda oraz przełożonego i dopiero na tej podstawie podjęła decyzję.

Z tych względów, w oparciu o powołane przepisy, orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów jako, że żadna ze stron w toku procesu nie podważyła skutecznie ich wiarygodności i autentyczności.

Sąd dał również wiarę konkretnym, logicznym i wzajemnie uzupełniającym się zeznaniom przesłuchanych świadków oraz stron.

Orzeczenie o kosztach w punkcie II wyroku wydano na podstawie art. 98 § 1 k.p.c i § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu..). Stosownie do przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie należało zatem zasądzić od strony pozwanej, jako strony przegrywającej proces, zwrot kosztów procesu na rzecz powódki, do których należały koszty zastępstwa procesowego w kwocie 60,00 złotych.

Nadto na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 i 21 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2005 roku, nr 167, poz. 1398) Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2308 złotych tytułem opłaty stosunkowej od pozwu, której powódka nie miała obowiązku uiścić (punkt III wyroku).

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2007 roku I PZP 1/07, OSNP 2007/19-20/269, Sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł: obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu (art. 96 ust. 1 pkt 4 tej ustawy); z wyłączeniem opłat od pism wymienionych w art. 35 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy.